

Σύγχρονος κόσμος και Εκκλησία

/ Γνώμες



Οι πολλές και ποικίλες πληροφορίες του διαδικτύου, δεν βοήθησαν μόνο τον σύγχρονο άνθρωπο στο άνοιγμα των αντιλήψεών του για τη ζωή και τον κόσμο, αλλά έφεραν και σύγχυση. Δεν ξέρεις ποια είναι αληθινή και ποια φτιαχτή, ποια έχει βάση και ποια είναι φανταστική.

• *Του π. Ανδρέα Αγαθοκλέους*

Κι ακόμη, πέρα από τις πληροφορίες της τεχνητής νοημοσύνης, υπάρχουν και κατευθύνσεις για τη γνώση του εαυτού μας, την υπέρβαση των δυσκολιών, τις ανθρώπινες σχέσεις, όπως και την αντίληψη για τον Θεό.

Είναι γνωστή η επίδραση της στα πιο πάνω, ώστε να γίνεται σύμβουλος περί παντός θέματος και προβλήματος, από τα τεχνικά μέχρι τα συναισθηματικά.

Χωρίς να υποτιμά κανείς την συμβολή των διαφόρων σύγχρονων ανακαλύψεων, δεν μπορεί να υποτιμήσει τις αρνητικές επιπτώσεις που έχουν και θα έχουν στους ανθρώπους.

Η μαζοποίηση, που οδηγεί στην υποτίμηση του προσώπου και άρα στην απομόνωση – μοναξιά, θα φέρει κατάθλιψη, ακοινωνησία – εγωκεντρισμό. Χάνεται, έτσι, η ουσία της πνευματικής ανάπτυξης, η οποία είναι η αγάπη ως μοίρασμα, δόσιμο, κοινωνία. Χάνεται η φυσιολογική ανάπτυξη του προσώπου.

Η Εκκλησία, ως το ζωντανό σώμα του Χριστού, της οποίας ο ιδρυτής Της θυσιάστηκε για να τη δημιουργήσει, είναι στον κόσμο για να τον μεταμορφώσει και όχι για να ταυτιστεί μαζί του ούτε να τον απορρίψει.

Η μεταμόρφωσή του γίνεται όχι τόσο με το κοινωνικό της έργο – αναγκαίο και αυτό, εφόσον αφορά τον άνθρωπο – όσο με τη Θεία Λειτουργία, την προσευχή, την κατήχηση, τη ζωντανή παρουσία Της.

Δεν είναι όσα φαίνονται αυτά που βοηθούν ουσιαστικά, όπως δεν είναι η εξωτερική συμπεριφορά που δείχνει πάντα την αγάπη. Οι προσευχόμενοι για τον κόσμο χριστιανοί, οι αθόρυβοι ταπεινοί που υπομένουν και ελπίζουν, οι πιστοί στον Θεό άνθρωποι που δεν υποκρίνονται, γίνονται, χωρίς να το καταλαβαίνουν, το «άλας της γης» και το «φως του κόσμου».

Η αλλαγή της κοινωνίας γίνεται με νόμους που την προφυλάσσουν από το να γίνει ζούγκλα. Η αλλαγή των καρδιών επιτυγχάνεται με την ελεύθερη επιθυμία να ακολουθήσει κανείς την «οδόν του Κυρίου». Το ένα μαζικό, το άλλο προσωπικό.

Αυτό τον κόσμο, της πληροφορίας και της σύγχυσης, η Εκκλησία σήμερα καλείται να διακονήσει ταπεινά, με αγάπη, με κατανόηση. Αθόρυβα, αλλιώς, απ' ότι η πολιτεία, η φιλοσοφία, η επιστήμη. Εάν Εκκλησία είμαστε όλοι όσοι βαπτιστήκαμε και αγωνιζόμαστε να ζήσουμε κατά τη διδασκαλία και τη ζωή Της, τότε η παρουσία Της σε αυτό τον κόσμο γίνεται με την παρουσία του καθενός μας.

Η γνησιότητα της ζωής μας, η ταπείνωση και η ανυπόκριτη αγάπη του καθενός μας, γίνεται το σημείο της παρουσίας και της διακονίας της Εκκλησίας του Χριστού στον σύγχρονο κόσμο.

Πηγή: pemptousia.gr